nam ſm Aug. super Geñ. arca fuit interius bi
tuminata. Nam in inferiori mansione super ta
bulatuꝫ sentine fuit duplex camera. quaꝝ vna
dicebatur stercoraria. alia vͦo apothecaria. ſꝫ
supra istam fuit alia mansio superior que habe
bat tres cameras. due camere laterales erant
vna immitium animalium ⁊ serpertum. altera
mitiuꝫ. media autem camera erat hominum ⁊
auium. Hostiū autē erat vbi bicamerata et tri=
camerata coniungebantur. Moraliter hoc ex
ponit Anshel. sic. Nā bicameratio arce atten
ditur in delectatiōe sensualitatis que maxime
inuenitur in actibus duarum potentiaꝝ vege
tatiue ꝑtis. ſcꝫ. ꝓpagatiue siue generatiue q̃tū
ad actuꝫ venereū. Et ista est sensitiua stercora
ria. Et ꝑtis nutritiue ad esum. ⁊ ista ē apothe=
caria. Tricamerata antem attendit̄ in ratione
cuius tres sunt vires. ſcꝫ irascibilis q̄ detestat̄
malum. ⁊ ista est inhabitatio immitiū passionū
vt ire audacie. ⁊ hmōi. Alia est cōcupiscibilis
⁊ hec ē que bonuꝫ ꝓsequitur. vnde ē habitatio
mitiū passionū. vt amoris mā̄suetudinis ⁊ hu=
iusmodi. ⁊ he vires dicuntur rōnales non per
essentiam sed per ꝑticipationē ſm phm. j. eth.
inq̃tum ſcꝫ nata sunt rationi obedire. Tertia
est rōnalis. quia per eam ratio vocatur. et hec
est q̄ discernit bonum honestum ⁊ veruꝫ. ⁊ hec
dr̄ habitatio hominum. ſcꝫ actiuoꝝ. et auium
scilicet contemplatiuoꝝ. quorum ꝑmi regunt̄
prudentia. secūdi sapiētia eleuantur. Alij autē
sunt qui dicūt huiusmodi cameras arce fuisse
dispositas soluꝫ in altitudine. Dicunt enim ꝙ
inferius ī fundo erat sensitiua siue stercoraria
suꝑ quam apothecaria erat. ⁊ super hanc erāt
immitia animalia. Et hostiuꝫ erat ī medio vbi
apothecaria cōiungebatur camere immitiuꝫ.
suꝑ hanc autem habitatio hominū ⁊ auiū. Et
ideo moraliter ꝑ stercorariā potest accipi pec=
cati in anima fetentis detestatio. Per apothe=
cariā lachrymaꝝ effusio. per quā diabolus su
scitatur ad impugnandū. Et ideo sequitur ha=
bitatio immitium. i. multiplicatio tēptationū
Sed quia deus adiuuando ꝯsolando subuenit
sequitur habitatio mitiuꝫ. i. gratia consolatio
num. quia post tribulationē consolationeꝫ in=
fundit. Tob. iij. postea sequitur habitatio ho=
minum. i. exercitatio actiuorum. et auiuꝫ. i. ꝑ=
fectio cōtemplatiuoꝝ. Quarto similat̄ bona
cōuersatio arce noe ratione clausure. quia in=
gresso noe in arcam cum his qui debebant in=
gredi. inclusit eum dominus deforis. vt inun=
datio diluuij non noceret eis in quo docet̄ hō
iustus ꝙ si inundauerit diluuiuꝫ carnis intret
arcam traquilla mentis. Et licet circumfluant
torrentes iracūdie. flumimia luxurie voragies
gule. et lꝫ ebulliant torrētes tēptationū abys=
sus cupiditatum. maria tribulationum. intret
cum noe cum gaudio in arcam. i. quiet⁹ anim⁹
clauso foris silētij hostio. possidet ꝯ̄ aiaꝫ. ⁊ q̃to
magis caro laborat in actione. tanto pl⁹ spūs
sublimius volat in cōtemplatione. sicut patet
de Paulo q̄ plus omnibus laborauit in fame.
siti. frigore. ⁊ nuditate. et tm̄ volauit mens sua
in ꝯtemplatione. Ad Phil. iij. cum dicit. Nr̄a
ꝯuersatio est ī celis. ad hoc celos ꝑducat ⁊c̄.

De eadem dominica. Sermo secūdus.

PLorabitis et

flebitis vos. mundus autem gau
debit. sed tristicia vestra vertet̄ ī
gaudium. Joh. xvj. dicit solinus in li. d̄ mira. A
mundi. Cygnus dum viuit gemit iugiter ⁊ tri=
statur. cuꝫ eni moritur confestim canit amenis
sime et letatur. Leo vͦo moriēs vberrime qui=
dē plorat. idē dicit Ambro. in exame. d̄ cygno
Cygn⁹ instante morte penna in cerebro infixa
canit. et contra morem omnium animaliuꝫ ꝓ
gemitu cātū reddit. Moraliter per cygnū in=
telligo quemlibet hominem fidelem sanctuꝫ ⁊
deuotuꝫ. q2 cygnus habet pēnas plurimas cā
didissimas omni colore alio vel nigredie imp=
mixtas. Sed carnē habet nigram ⁊ ad digerē
dam durā. Per pennas vno modo significant̄
p̄cepta charitatis. Jux illud ps̄. c. xxxviij. Si
sumpsero pēnas meas diluculo ⁊ habitauero
in extremis maris. q. d. Si p̄cepta charitatis
implere studuero. Est eni p̄ceptū de charitate
dei. de dilectione ꝓximi. de dilectione parētuꝫ
⁊ amicoꝝ. que omni bono implet̄ ī hac vita. ⁊
ornantur illis sicut cygnus pēnis albis. Alio
modo ꝑ pēnas intelligo v̄tutes morales. Ju=
xta illud ps̄. lxvij. Pēne columbe deargenta=
te. q. d. habete in v̄tutibus vestris mansuetudi
nem simplicitatis ⁊ prudentie claritatē. ⁊ illa=
rum virtutum sunt. xj. vt s̄. dñica. j. post pasca
vj. D. Et his oībus sancti et boni ī hoc mūdo
velut pēnis ornate regūtur. Caro vͦo ipsorum
ad litteram nigra est ex castigatione ⁊ ex solis
vstione. Sicut legitur de carne sancti hiero.
q̄ ex solis ardore quasi adusta videbat̄. et sic
de multis alijs. isti igitur sancti ⁊ deuoti natā=
tes in mari hui⁹ mūdi gemunt iugiter ⁊ tristan
tur. in morte aūt et post morteꝫ gaudent et̄na
liter ⁊ letant̄. sicut legitur d̄ sancta Elizabeth
ꝙ tēpore mortis appropinquāte quo domin⁹
dilectam suaꝫ vocare voluit de hoc mūdo. au
dita ē vox dulcissima. interrogante ancilla sua
q̄d hoc eēt. rñdit. vna auicula iter me ⁊ parie=

tem se ponens suauiter cecinit. ⁊ me ad cãtan=
dum ꝓuocauit. Refert etiã apiari⁹. li. j. c. lij. d
quadam matrona q̄ erat ĩ partibus brabantie
dicens. Istam nunq̄ꝫ letam vidim⁹. nũq̄ꝫ ridẽ
tem. nisi cum manus liberas ad egenos exten
dere potuisset. Sꝫ q̄d ꝯtigit hec multo tempo
re elãguit. lecto iacẽs die ac nocte. ⁊. vij. horis
q̄ canonice nũcupant̄. auis mire pulchritudis
⁊ decoris eam dulcissimis ⁊ ineffabilib⁹ voci=
bus annis pluribus ꝯsolabatur. ⁊ hec ipsa cõ=
fessori suo dixit. cũqꝫ quereret ab ea. cur⁹ auis
illa voces imitari voluerit. videretur nihil in=
quit in terris esse q̄d illius posset vocib⁹ cõpa=
ri. nec solis aurib⁹ delector ĩ illis. verꝫ etiã ad
cor interius trãsfunditur modulamen. ⁊ ex eo
spũs meus delitias eternales desiderãtius ex
pectat. Ecce qualiter sancti boni ⁊ virtuosi in
hac vita tristantur. sed in morte letantur. Sed
ecõtra homines mali ⁊ peruersi hic letant̄ cũ
malefecerint ⁊ exultãt ĩ reb⁹ pessimis Prouer.
ij. Sꝫ in fine vite tristãt̄. qꝛ in puncto ad infer=
na descẽdũt. Job. xxj. et hoc cõmemorat dñs
in v̄bis allegatis. in q̄bus tria p̄ncipaliter tan
guntur. Primo iustorũ in p̄nti vita tribulatio
ibi. plorabitis ⁊c̄. Secũdo impiorꝫ gaudiũ et
exultatio ibi. mũdus aũt gaudebit. Tertio ele
ctorum in futuro consolatio ibi. Sꝫ tristicia
B vestra vertet. Quantũ ad p̄mum ponit iustorꝫ
in p̄nti vita tribulationẽ cũ dicit. plorabitis et
flebitis vos. Ambro. ĩ li. exame. xiij. dic̄. Me=
dia q̄dem estate mox aues a cantu desistentes
suo merore tristãt̄. ⁊ ab aspectu hoĩuꝫ se abscõ
dũt. Moraliter ꝑ aues intellige homines cele
stes. sed ꝑ estatem vitam gratie in p̄nti. Sicut
igit̄ a cãtu ĩ estate desistunt aues. sic a gaudijs
ĩ p̄nti cessant hoĩes et fletibus insudant. ⁊ ho=
rum fletuũ alique sunt cause. Prima ꝓuenit ex
miseriaꝝ multimodaꝝ inuolutione. Sũt autẽ
varie miserie in hoc mũdo. Primo q̄daꝫ sunt ĩ
penaꝝ passiõe. hõ eni in statu inocẽtie nullas
patiebatur penas. nl̃las miserias. nullos defe
ctus. qꝛ vt dicit Chryso. Homo si ĩ ꝑadiso in=
nocẽter vixisset. nec ignis eum vreret. nec aq̄
mergeret. nec absentia aeris suffocaret. nec oĩa
q̄ nocẽt mortalibus impedirent. Sed heu adã
non ꝑpendit. sed in vno peccato actuali plura
peccata cõmisit. vt clare deducit beat⁹ Aug⁹ ĩ
encheri. c. xxvj. ⁊. xxvij. ⁊ allegatur a mg̃ro li.
ij. dis. xxxiij. c. iij. Pt̄it inq̄t ĩtelligi plura pecca
ta in vna trãsgressione ade si in sua quasi mem=
bra diuidatur. Nã et sup̄bia est illic qꝛ homo ĩ
suo potius esse q̄ꝫ dei ꝑtãte dilexit. Et sacrilegi
um. qꝛ deo non reddidit. ⁊ homicidiũ. qꝛ se in
mortẽ p̄cipitauit. ⁊ fornicatio spũalis quia ite
gritas mentis humane serpentina persuasiõe

corrũpta est. et furtum. qꝛ cibos ꝓhibit⁹ vsur=
patus est. ⁊ auaricia. qꝛ plus q̄ꝫ sufficere illi de
buit appetiuit. hec ille. Ex quo in vna trãsgres
sione tãta ⁊ tam magna pctã ꝑpetrauit. iõ cuꝫ
varijs miserijs ⁊ penis a paradiso expellẽdo
afflixit et plagauit dicens. Geñ. iij. In sudore
vult⁹ tui vesceris pane tuo. Et has miserias ⁊
penalitates nõ solũ ipsi sustinuerunt. sꝫ ĩ suos
filios ⁊ filias deriuauerunt. vt dicit Job. xiiij
Homo natus de muliere breui viuens t̄pe re=
pletur multis miserijs. Repletur eni miserijs
tam in aĩa q̄ꝫ in corpore q̄ꝫ a creaturis ab ex̄. ĩ
anima q̄dem habent impotentiã ad bonũ faci=
endũ. ꝯcupiscentiã ad malum appetendũ. ig=
norantiã ad discernendũ. qꝛ Geñ. viij. Sensus
⁊ cogitatio generis humani ꝓni sunt ad maluꝫ
ab adolescẽtia sua. ideo dr̄ de pe. di. ij. §. chari
tas. ꝓpe finem. Omnis creatura sb̄ vitio est. ĩ
corpe aũt patitur famẽ. sitim. frigus. estũ. mor
bum. ⁊ multas miserias. demũ mortem. et hec
sũt vincula hoĩs vt s̄. dixi. p̄te. j. feria. vj. post
letare Z. O. Et ꝓpter illas miserias taꝫ aĩe q̄ꝫ
corpis flebat Innoc̄. papa. de vi. hu. ꝯdi. li.
j. c. j. Quis inq̄t det oculis meis fontẽ lachry=
marum. Reqre s̄. dñica. j. ser. xxxviij. G. Et ĩ=
fra codeꝫ. c. v. Felices illi qui moriunt̄ anteq̄ꝫ
oriũtur p̄us autẽ mortem sentiẽtes q̄ꝫ vitaꝫ sci
entes. Secunde miserie quas boni patiunt̄ ꝓ= C
pter quas merito flent in hac vita. sunt in ma=
lorum ꝑturbatione. Quãtuꝫ eni mali bonos ĩ
hac vita ꝑturbãt certe docet experiẽtia quo=
tidiana. Nã dicit ap̄ls. ij. Timo. iij. Omnes q̄
pie viuere volunt in xp̄o iesu ꝑsecutionẽ patiẽ=
tur. scꝫ a malis hoĩb⁹. Ideo Aug⁹ cuꝫ ꝓuincia
sua ab impijs erat obsessa. lachryme erant sibi
panes die ⁊ nocte. Siliter Victorinus ep̄s ob
hãc causam q̄si flebiliter sc̄psit ad beatũ Aug.
ep̄m. In hec v̄ba Venerabili patri Augustino
victorin⁹ ĩ dño saluteꝫ. Noueritis q̄ꝫ tota nr̃a
ꝓuincia a barbaris ẽ possessa. ⁊ tot malis ⁊ fla
gellis ꝑcussa. vt multi xp̄iani mihi insultẽt ⁊ di
cant. vtinã nomẽ xp̄i nunq̄ꝫ fuisset diuulgatuꝫ
⁊ per mũdum p̄dicatum. qꝛ post diuulgationẽ
illius noĩs pluribus malis affectum ẽ gen⁹ hu=
manum q̄ꝫ ante. Nã ante tot⁹ mũdus regebat̄
sb̄ vno p̄ncipe. ⁊ summa pace fruebat̄ ita vt ĩ=
pletum esse dicãt. q̄ꝫ ait ꝓpheta. ꝯflabũt gladi
os suos in vomeres ⁊ lanceas suas in falces.
Nunc aũt tali nomine diuulgato lites et guer=
re ⁊ discordie insurgunt vt fere non sit aliq̄ ꝑs
in toto orbe que sit in pace. rogo igitur pater
vt sup̄er his malis aliquos longos tractat⁹ et
ꝓlixum librum facere digneris. qꝛ talib⁹ obie=
ctionib⁹ non valeo rñdere. cui sic rñdit Aug⁹.
in ep̄la. lxij. lr̃e tue clarissime victorine grandi

laboꝛe repleuerũt coꝛ meuꝫ. q̄bus petisti vt ꝓ
lixo opere aliqua rñdeaꝫ. cuꝫ talibꝰ malis ma-
gis ꝓlixi gemitus q̄ ꝓlixi libꝛi debeãt adhibe
ri. Exclamandũ ad deũ vt non ſm merita nr̃a
faciat nobis. ſed ſm ſuã miaꝫ liberet nos a tã-
tis malis. Et poſt pauca ĩ hac epl̃a vult q̄ deꝰ
his p̄ſſuris tanq̄ in toꝛculari nõ ceſſat ab infi-
delibus fideles ſicut oleuꝫ ab amurca exp̄mit
liquari. Et ſubdit. Illis enĩ q̄ ꝯtra xp̄ianã fidẽ
querelas impias iactare non q̄ſcunt dicẽtes
q̄ anteq̄ illa doctrina p mundũ p̄dicaretur tã
ta mala humanum genus nõ patiebatur Faci-
le ẽ exẽplo rñdere. dñs enĩ dixit Luc. xij. Ser
uus neſciens volũtatem dñi ſui. ꝛ non faciens
digne plagis vapulabit paucis. ſeruꝰ aũt ſciẽs
voluntatẽ dñi et non faciens digne vapulabit
multis. Nõ eſt mirũ ſi xp̄ianis tp̄ibus iſte mũ-
dus tanq̄ ſeruus ſciẽs iam volũtateꝫ dñi ꝛ nõ
faciens digne plagis vapulabit multis. atten-
dunt quãta celeritate euãgelium p̄dicat̃. et nõ
attẽdunt quãta puerſitate ꝯtemnit̃. Et ſubdit
Serui aũt dei ꝛ ſancti ꝛ mala tp̄alia ab inimi-
cis patiũt̃ habẽt ꝯſolationes ſuas ꝛ ſpem ſcl̃i
futuri. Quia dicit ap̄lus ad Roma. viij. Non
ſũt ꝯdigne paſſiones huiꝰ tp̄is ad futurã gl̃iaꝫ
D que reuelabitur in vobis. hec Augꝰ. Secunda
cauſa flẽdi in hac vita ẽ ex culparũ ꝯſideratio
ne. Sancti enĩ viri et homines q̄ carẽt ꝓpꝛijs.
flent tamẽ de alienis. et hoc ꝓpter cõpaſſionẽ
quã habẽt de ꝑditionibꝰ coꝝ. Sic beatꝰ Am-
bꝛo. qui cũ audiſſet pctm̃ alicuiꝰ ĩ confeſſione
adeo fleuit vt illũ ſecuꝫ flere cõpelleret. Et q̄-
dam ſanctus vir vt legit̃ in vitaſpa. cũ vidiſſet
oꝛnatũ cuiuſdã mulieris curioſum. flens dixit
Ignoſce mihi oi͞potens deus. qꝛ vniꝰ diei oꝛ-
natus huiꝰ meretricꝭ ſupauit totiꝰ vite mee in-
duſtria oꝛnamẽta. Interrogãtibꝰ aũt cauſam
dixit flens. due res me mouẽt. vna de illiꝰ ꝑdi-
tione. alia de mea remiſſione. qꝛ non habeo tm̃
ſtudiũ placẽdi deo q̄tũ habet illa ad placẽduꝫ
hoibꝰ malis ꝛ diabolo. Hi autẽ q̄ habẽt ꝓpꝛia
peccata deflere magnã habẽt cauſaꝫ flendi et
ploꝛãdi. ſicut Petr. q̄ recolens pctm̃ ſuũ trine
negatiõis fleuit amare. Mat. xxvj. Sic fleuit
maria magdalena. q̄ ſeptem demonibꝰ fuit ple
na vt fletibꝰ ſuis pedes dñicos irrigaret. Luc.
vij. Q ſi peccatoꝛ aĩa duerteret mala q̄ p pctm̃
incurrit fleret vtiq̄ ĩ p̄ñti ne hr̃et materiã flẽdi
in futuro. Naꝫ per pctm̃ homo deum offendit
conſoꝛtium angeloꝝ ꝛ ſctõꝝ amittit et ſuffra-
gia eccl̃ia ꝑdit. animã per pctm̃ interficit. dia-
bolo ſe ſubijcit. ꝛ ĩ infernũ ſe ſubmergit. Quis
ḡ peccatoꝛ hꝫ adeo durũ coꝛ q̄ poſſit ſe conti-
nere a fletu. q̄ aduertit hec mala que pctm̃ ad-
ducit? Circũſpice vndiq̄ ex omni p̄te inuenies
damna. Si reſpicis ſurſum inuenies tibi deuꝫ
offenſum et celum clauſum. Si deoꝛſum infer-
num aptum. A dextris cõſoꝛtium bonoꝝ ꝑdi-
tum. A ſiniſtris cõſoꝛtium maloꝝ effectiuum.
Añ te moꝛtẽ. qꝛ ſi tu moꝛtuꝰ fueris in peccatis
dãnaberis. poſt te damnuꝫ. qꝛ ſuffragia eccl̃ie
ꝛ ſctõꝝ nũq̄ tibi ꝓdeſſe p̄ñt. hec Ioꝛdanus in
ſuis poſtillis. Tertia cauſa h̄ flẽdi ẽ ex ꝓximo E
rũ cõpaſſione. ꝛ hec cõpaſſio fit ĩterdum rõne
caſus coꝝ ꝛ peccati. qꝛ dicit Philologꝰ. Cuꝫ
elephas qui etiaꝫ grãdi arboꝛi ꝛ maxime pal-
me ſe appodiat q̄ñq̄ꝫ arboꝛẽ frangit ꝛ in terrã
cadit qui caſum ſuũ irrecupabileꝫ videns mi-
ro modo barrit. ad cuiꝰ barritũ multitudo iu-
uenum elephantũ accedit ꝛ ei cõpatiũtur bar-
riẽdo. ꝛ ſubito elephãtem q̄ ſenioꝛ eſt ꝓ viribꝰ
eleuãt. ꝛ vt eã erigant miro affectu ſe inclinãt.
Moꝛaliter homo q̄ſcere volẽs tũc arboꝛi ſe
appodiat. q̄ñ delectationi peccati inheret. vt
deſiderio ſuo ſatiſfaciat. Sꝫ arboꝛe fracta ca-
dit. qꝛ mũdo deficiẽte vel delectatione tranſe-
unte in aduerſitatẽ vel pctm̃ ruit. ꝛ tunc caſuꝫ
cognoſcens debet barrire. i. auxiliũ alioꝝ im-
ploꝛare. clamãdo ad ſanctos vel ad hoies pi-
os ꝛ hũiles. ꝛ tũc illi debẽt ei cõpati et iuuare
ꝓ poſſe vt ſubleuet̃. vt hoꝛtatur Tullius moꝛl.
Si videris aliquẽ cadentẽ ſiue caſurũ. nõ ride
ſed ei p̄be te cõpatientẽ. Et ſapiẽs. Si vnꝰ ce-
cidit ab alio fulcietur. Eccĩ. iiij. Ideo cõpaſſi-
onẽ ſuã erga afflictos oſtẽdẽs Iob ait. c. xxx.
Flebã quõdaꝫ ſuper eo q̄ afflictꝰ erat. ꝛ cõpati
ebat̃ anima mea pauperi. hec etiã paſſio atten
ditur non ſolum de caſu in pctm̃ vel in culpam
aut ſup rex inopiam. Sed etiã ſup calamitati
bus coꝛpoꝛis ꝛ q̄d plus ẽ ſuper ꝑditione aie.
Quia dicit Augꝰ. d̃ pe. di. iij. c. ſunt plures. §.
penitentia. Sciat ſe culpabiliter durũ q̄ deflet
damna tp̄is vel moꝛtem amici ꝛ doloꝛem pec-
cati nõ oſtẽdit ĩ lachꝛymis. Et iteꝝ dicit idem
Sũt ne in te viſcera xp̄iane compaſſionis. qui
plangis coꝛpus a quo receſſit anima. ꝛ nõ plã
gis animã a quo deus receſſit. Quarta cauſa
flendi hec eſt ex celeſtis patrie dilatiõe. ille fle F
tus figuratus eſt in filijs iſrael qui dixerunt ĩ
pſ̃. cxxxvj Sup flumina babylonis illic ſedimꝰ
ꝛ fleuimꝰ duꝫ recoꝛdaremur ſion. Babylon in
terp̄tatur confuſio. et ſignificat fluxibilitatem
p̄ñtis mũdi in quo homo multiplicem p pecca
ta acquirit confuſionem. Sion auteꝫ interp̄ta
tur ſpeculatio. ꝛ ſignificat celeſtem patriã. vbi
ſpeculamur vultum dei. quia ibi regẽ in deco-
re videbunt. Eſa. xxxiij. Nos igitur qui adhuc
ſedemus ſup fluxibilitateꝫ p̄ñtis incolatus q̄ñ
recoꝛdaremur ſup celeſti ſion. merito fleremꝰ
Sic flebat dauid ĩ pſ̃. xlj. Fuerũt m̃ lachꝛyme

mee panes die ac nocte. dum dr̄ mihi quotidie vbi est deus tu⁹? At beatus Greg⁹ super illud Job. iij. Anteꝙ̃ comedam suspiro dicit. luctu suo anima pascitur cuȝ flendo ad superna gaudia subleuat̃. et intus q̇dem doloris sui gemitum tollerat Sȝ eo refectiōis pabulū ꝑparat quouis amoris lachrymose manat. Quantum ad scōȝ ponit impioꝝ gaudium siue exultationem. cū dicit. mundus q̇dem gaudebit. Pro quo notandū ꝙ mūdus iste significatur ꝑ mare. per qđ filij israel transierunt ad terraȝ promissiouis. Sap. x. et hoc ꝑpter tria. Primo ꝓpter inq̇etudinem tempestatis. in mari enī est abūdantia fluctuū ⁊ ventoꝝ. vnde qui sunt in mari semꝑ sunt i ꝑiculo. Juxta illđ Ecci. xliij. Qui nauigāt mare enarrāt ꝑicula eius. Sic in p̄n̄ti vita sunt semꝑ ꝓcelle inundatiōis vndarum. Modo homo dep̄mitur ꝑ aduersitatem. modo alleuiatur per ꝓsperitatē. modo lāguet per infirmitatem. modo gaudet per sanitateȝ. modo dolet. modo ridet. modo circūdat̃ amicorum turbis. modo terrorib⁹ inimicoꝝ. mō exaltat̃ ad sublimitateȝ. modo humiliatur ad paupertatem. Et hoc tangit ps̄. xcij. Mirabiles elationes maris. Sed quare mundani ⁊ iuuenes p̄n̄tis tēporis huius. tm̄ diligunt mūdū cum tot varietates sunt in eo. R̄n̄dit Macrobius. ij. saturnalium ꝓpe fineȝ. ꝙ aqua maris ꝓiecta in ignem flammā nō extinguit sed accēdit. Cuius ratio ē naturalis pinguedo aq̄ marine que est densa salsa pinguis ⁊ grauis. Moraliter aqua maris est gaudium ⁊ iocunditas secularis que iocunditas adiuncta flāme iuuenilis ardoris eā accendit vltra omnem modū recte ratiōis. vt dicit Holkot. lec. xxxiij. ideo gaudent i mari hui⁹ mundi. Sed si respicerent finē certe hic non gauderent. đ hoc Hugo i li. de vanitate reꝝ mundanaꝝ ꝑ moduȝ dialogi vbi cum discipulus suus videre dixit nauigātes in mari in magna tranq̇llitate ⁊ aeris serenitate. hominesq̧ in naui discūbentes ad epulas et canentes in lyris ⁊ thybijs et citharis. ī omni genere dulcis cantilene auditum mulcētes. piscesq̧ in omni leticia alludentes. Hugo dixit. q̇d tibi videt̃? r̄n̄dit discipul⁹. Quid nisi magnum gaudiū magnaq̧ iocunditas. ⁊ si posset esse diuturna felicitas. Et Hugo. Jstud ĝ ē ꝓpterea. quia mūd⁹ tibi placet. discipul⁹. Cur mihi displicere debeat ignoro? Hugo. Fige inq̇t paulisper oculū donec videas finem. ⁊ post paululum. Quid inq̇t vides? discipul⁹. Uideo inq̇t nigrescere celū. nubes ventis agitari. mare conturbari. fluctus ītumescere. ⁊ nauim q̄si a fundo euerti. Hugo. Quid inq̇t tibi videtur? discipulus. Heu ait q̇d laudaui. o miseri q̇d vobiscum in mari. o infelices. ecce illa leticia vr̄a quomodo tam cito īmutata ē. ⁊ vita vestra ad q̄ntā miseriā deuoluta ꝑus vob exultantib⁹ pisces maris alluserunt. nunc vos naufragos ⁊ submersos miserabilit̃ in pastū recipiunt Hugo. Quid tibi videt̃? discipulus. Uanitas est ⁊ vanitatum vanitas. Sic est de illis qui gaudēt in hoc mundo. Similēȝ dialogum fecit Hugo de mercatorib⁹ ꝑ viam cuȝ multis mercibus ⁊ magnis de omni genere ꝑciosaꝝ reꝝ quib⁹ ꝓspere cum gaudio magno īcedentib⁹ superuenit cuneus armatoꝝ. q̇ oīa rapuerunt et viros q̇ effugere non poterāt occiderūt. Que vidēs discipulus exclamauit. o miseꝝ gaudiū mūdi vanitas. ⁊ vanitas vanitatū. Siles dialogos fecit in eodeȝ li. de diuitib⁹ de nuptijs ꝓponens multa ⁊ varia eoꝝ gaudia. Sed omnia in fine cū tristicia cōcluduntur. in fine ĝ subinfert hugo loquens ad discipulū. Respice ĝ hūc miserum mundum ⁊ magis miseros q̇ diligunt illū. iste est quē putabamus aliq̄n esse nobis amicū. in quo nobis tempa lōga ꝓmisim⁹. vitaȝ quietam. pacem tranquillā. felicitatem perpetuaȝ. iste ē cui⁹ pulchritudinē dileximus. cui⁹ speciem laudauim⁹. cui⁹ iocūditatē ꝯcupiuim⁹. Et certe nunc vide ꝙ̃ vana sunt oīa hec ⁊ nunꝙ̃ sapientib⁹. aut v̓tutis amatorib⁹ appetēda. vbi enī sunt ꝑces nostre vbi sunt illi diuites ⁊ potētes quos olim i hui⁹ mūdi gl̄ia claros vidim⁹ vbi postremo sunt oēs de quoꝝ amicitia ⁊ familiaritate ꝑsumebam⁹. certe transierunt vniuersi an̄ nos. ⁊ nos soli relicti sum⁹ post eos. hec hugo. Est ⁊ alia causa q̄re hoīes in mūdo gaudēt ⁊ ipsum diligunt. scȝ ꝓpter pulchritudinē reꝝ mundanaꝝ. Nam legit̃ in gestis romanorum. Quidam rex duas filias habuit. vna erat pulcherrima et oib⁹ gratiosa. alia nigra et oibus odiosa. rex v̓o pulchrā rosa mundi. nigraȝ v̓o gratia plena appellauit. deinde ꝑcones ꝑ totum mundū emisit ꝓmulgari quicūq̧ filiā suā in matrimoniuȝ. videlȝ rosam mūdi acciperet nihil cū ea nisi pulchritudinē possideret. Qui aūt nigrā totū regnū suū post ei⁹ abscessum obtineret. Multi ĝ hoc ꝓmissum regis audiētes vndiq̧ cōfluūt ⁊ spreta nigra pulchrā petunt. Quod grā plena vidēs. flere cepit. cui rex. ob quā causam affligit̃ aīa tua? Cui illa. Nō est q̇ me visitet omnes de sorore mea curant. sed me despiciūt. Ait enī pater. O filia ignoras. quia omnia mea tua sunt. ⁊ q̇ te despōsauerit. regnū meum obtinebit. illa sic confortata cessauit a fletu. Sp̄ūaliter auteȝ ille rex est xp̄s q̇ est rex magnus suꝑ omnē terrā. vt inq̇t ps̄. xlvj. Hic habes duas filias. Prima ⁊ pulchra q̇ dr̄ rosa mūdi. est mūdus q̇ dr̄ pulcher. ideo q2. j. Joh.

vide pulere applicatum exemplum

prima filia pulcra est mundus

ij. Omnẽ quod est in mũdo concupiscẽtia car-
nis est. aut concupiscẽtia oculorũ. aut supbia
vite. In his inquã trib⁹ oia delectabilia mun-
di cõphendũtur. Nam sb concupiscẽtia car-
nis omnes voluptates carnales in cibis ꝛ po-
tibus ꝛ venerijs. Sub concupiscentia oculoꝝ
cõphendũtur omnia vitia cupiditatis. ꝛ aua-
ricie rerũ mundanaꝝ. que cum videntur ocu-
lis concupiscũtur corde. videlꝫ aurũ et argen-
tum gemme vestes pciose. ꝛ cetera pulchra in
qbus hoies delectantur. Sub supbia vite que
est appetitus inanis glorie. cõphendunt am-
bitio honoꝝ et dignitatum cum omnib⁹ filia-
bus inanis glie. ppt tria hec q qsi pulchra vi-
dentur quasi omnes amant mundũ ꝛ gaudiuꝫ
suum habent cum mundo. quia vt dicit phs in
ethic. Concupiscẽtia carnis respicit bonũ de-
lectabile. Concupiscẽtia vo oculoꝝ bonũ vti-
le. Sed superbia vite bonuꝫ honorabile. illi ta
men qui hunc mundum ppter ista tria diligũt
ꝛ cum ipso iocũdantur. nihil aliud nisi vanita
tem obtinebunt et tristiciam in fine habebunt.
Quia super isto verbo Iac. iiij. que est vita ve
stra. vapor ad modicuꝫ parens. dicit glo. vita
pñs ẽ vita dubia. vita ceca. vita erũnosa. quã
ad vltimũ mors interimit. que omnibus gau-
dijs finem imponit. Exemplũ de Alexandro
magno qui cum fuisset totius mundi dñs. ꝛ in
eo fuisset letat⁹. eiusqꝫ corpus ĩ vase aureo cõ-
ditum fuisset. Conuenerũt phi de diuersis pti
bus. quorum vnus volens ostendere suũ do-
minium esse vanuꝫ ait. Heri isti non sufficiebat
totus mundus. hodie sepulchro qnqꝫ peduꝫ ẽ
contentus. Alius volens ostendere vanũ esse
aurum ꝛ argentum congregare dixit. Heri ille
thesaurum fecit de auro. hodie aurum thesau-
rum facit de ipso. Tertius volens oñdere cor
pus nutrire voluptuose ꝛ delicate hoc esse va-
nũ ait. Heri iste corp⁹ suuꝫ nutriebat diuersis
delitijs. hodie comeditur a vermib⁹ infinitis.
Scda filia est sancta ecclesia que est cõgrega-
tio omniũ fidelium. que hic in terris nigra est
ꝛ despecta. Iuxta illd Cant. j. Nigra sum sed
formosa. hanc quasi omnes mũdi spernũt. nec
se cum illa sociare volunt. Et pt dicere sancta
ecclesia. illud Esa. j. Filios enutriui ꝛ exaltaui
ipsi autẽ spreuerunt me. Nam vbi vnus vl duo
diebus dominicis aut alijs diebus festiuis de
hominib⁹ mũdanis ꝛ seculo deditis sunt in ec-
clesia ꝛ in diuinis officijs. Ibi centum sunt in
suis negocijs et officijs ꝛ tabernis. Quod vi-
dens ecclesia ĩ suis electis bene potest flere ꝙ
sic contemnitur. Sed celestis rex ipsam conso-
latur ꝛ regnum celoꝝ ei pollicetur. Secundo
mundus dr mare ppter amaritudinem acerbi
tatis. Totum enĩ gaudium hui⁹ vite asperum
est amaritudinib⁹. de q dicit beatus Greg⁹ in
qdã omel. Vbiqꝫ mors. vbiqꝫ luct⁹. vbiqꝫ deso
latio. vbiqꝫ percutimur. vbiqꝫ amaritudine re
plemur. et tamen tota mente carnalis concu-
piscentie eius amaritudinẽ amamus. fugientẽ
sequimur. labenti inheremus. ꝛ qꝛ labenteꝫ re
tinere nõ possumus cuꝫ ipso labimur quasi ca
dentem retinem⁹. hec Greg⁹. De hoc etiaꝫ di
cit sapiens Prouer. xiiij. Risus dolore misce-
bitur. ꝛ extrema gaudij luctus occupat. super
quo dicit Basilius in exame. Mixta sunt gau
dia seculi felle multiplici amaritudinis. ꝛ hoc
vt dicit Hol. lec. cxxxiij. clementer deus dispo
nit vt vita ista sit tedijs ꝛ tribulationib⁹ admi-
xta. quia nimis acriter eam amarem⁹. vñ sicut
nutrix volens filium suum ablactare linit mã-
millam suam aliquo suco amaro. vt sinapi. ita
deus volens nos ab amore mũdi retrahere. ꝛ
ei⁹ gaudio ipsuꝫ amaritudinib⁹ voluit admisce
re. de hoc Greg⁹. xxij. moral. electis suis ad se
pergẽtib⁹ dñs hui⁹ mũdi asperum iter facit. ne
dum vite pñtis requie aut vie amenitate pasci
tur. magis enĩ diu pergere q̃ citius puenire de
lectetur ne duꝫ delectatur in via obliuiscatur
qd desiderabat in patria. Sicut pisces nõ sen-
tiunt amaritudinem maris qui ibi nutriti sunt
Sic nec homines mũdani sentiũt honorũ mũ-
di amaritudinẽ. qꝛ sunt talib⁹ assueti. De vno
quoqꝫ tali dicit Abachuc. j. Facies hoies qsi
pisces maris. Et addit Hol. vbi supra. ꝙ viri
sancti q inter alios amaritudinẽ mundi gustãt
tripliciter sciunt eam qdammodo dulcorare.
Sm tres modos. qbus solẽt dulces fieri aque
maris. Aque enĩ marine fiunt dulces p solis
eleuationem. per terre transmeationem. ꝛ per
cere distillationeꝫ. Isto modo viri sancti tribu
lationes huius mũdi dulces faciũt. primo per
eleuationẽ solis. Sicut enĩ sol eleuat vapores
a mari q postea ꝯgelant ĩ nubes. de qbus dul
cissima redditur aq. Sic viri sancti tribulatiõi
bus agitati. statim in celũ ascendũt. aut de fu-
tura gloria recogitant. quib⁹ pensatis manife
ste cõsiderant. ꝙ non sunt condigne passiones
hui⁹ temporis ad futuram beatitudinẽ quã ex-
pectant. Scdo aque fiũt dulces ex conditiõe
terre p quã trãseũt. vnde aq trãseuntes p ter-
ram sabulosaꝫ cõiter sunt dulces. Sic simlr
si mortẽ nostrã ꝛ nos in breui morituros. et in
terram reuertentes cogitem⁹. dicim⁹ ꝙ dulcia
sunt quecunqꝫ nobis in hac vita dura dicũtur
ideo facile contemnit omnia qui se cogitat mo
riturum. Tertio aque fiunt dulces si vas inte-
grum et concauum de cera virginea mittatr in
mare inuenitur cito repletuꝫ aqua valde dulci

eo q cera illa nihil amaritudinis pmittit sic trãsire. Sic moraliter xpm cogitemus in cui9 persona dicit ps. xxi. Factũ est cor meũ tãq cera liquescẽs. quia de virgine pura natus. et in eum referamus quicquid hic tribulationis tolleramus. et totum fit dulce. Ratio ẽ. quia cera talis ĩ se est dulcis ex natura mellis. z habet in se poros per quos aqua salsa trahitur. z sic dulcis fit. christus aũt dulcis est ex natura mellis. qui conceptus fuit de virgine maria de spiritusancto. De quo Ecci. xxiiij. Spirit9 eni me9 sup mel dulcis. Poros hz patentes z magnos z paruos vulnera. s. spinis. clauis. lãcea. z flagellis. corpori suo illata. Et nos per istos poros tribulatiões huius vite si distillare velimus nihil est adeo perniciosum quin illud ipse pro nobis et non pro se voluerit tollerare. Ideo dicit beatus Ambrosius in quodam sermone. Omnia habemus in xpo z omnia nobis christ9 est. Si vulnera curare desideras medicus est. Si febribus estuas fons est. Si grauaris iniqtate iusticia ẽ. Si mortem times vita est. Si tenebras fugis lux ẽ. Si celũ desideras via est. Si bene viuere qris alimentum ẽ. Si ergo xps amaritudines huius mundi si ipm dulciter recogitem9. dulces efficit nobis vt via vite tollerabilis nobis fiat. Iuxta illud Esa. li. Posuisti profundum maris viaz vt
2 transirent liberati. Hoc est dictum qtumcũqz sit homo in pfundo tribulationis in hoc mari magno. viam tamen habet p quaz xps pcessit. Hic incidẽtaliter oritur vna dubitatio ex quo mentio fuit superius de vulnerib9 xpi. an xps post suam resurrectionem vulnera in suo retinuit corpore. Ad hoc sanctus Augustinus li. vj. contra pelagianos. c. ix. videtur sentire. q xps ĩ resurrectiõe vulnera nõ retinuit. Sz tñ cicatrices eoz. Sic inquiens. Sciãt xpm non vulnera sed signa vulnerum discipulis demonstrasse. Hoc idem tenet Albertus magnus sup Luc. Cicatrices tales ĩ xpo sicut in martyrib9 eius fm Aug. li. xij. de ciui. dei. Erunt quidez pulchritudo et ostensio stigmatum in victorie signum. Et huius ratio potest assignari. qz nisi essent cicatrices ad maiorẽ decorem. xps non reseruasset eas. sed faciliter deleuisset. Si enim balsamus ita perfecte sanat vulnus. q nõ manet cicatrix. Multo fortius posset domin9 de9 sua z alioz martyrum vulnera ita perfecte sanare. q nullum vestigium vulneris remaneret Sunt tamẽ quinqz cause fm Bedam sup Luc. qre dñs in corpe suo cicatrices reseruauit. Prima vt in ppetuum victorie sue circũferat triumphum. Secunda vt discipulos suos ĩ fide solidaret. Tertia vt pro nobis apud patrẽ aduocaret. ostẽdens quale genus mortis p nob pertulisset. Quarta vt redemptis sua morte q misericorditer sunt adiuti insinuaret. Quinta vt q iuste mali dãnantur enũciet qz videbit eũ omnis oculus. z qui eum pupugerunt. Apoc. j. De hoc dicit beatus Augustinus. li. de symbolo. Sciebat iesus xps qre cicatrices in corpore suo suaret. Sicut eni demõstrauit Thome non credenti latus vt videret et tangeret. ita z inimicis vulnera demonstrauit vt cõuincens eos veritas dicat. Ecce hominẽ quẽ crucifixistis videte vulnera que infixistis. agnoscatis latus quod pupugistis. quod per vos z ppter vos apertum est. nec tamen vitare voluistis. Tertio mundus iste dicitur mare ppter invalitudinem sanitatis. non est aliquis qtũcunqz bone complexionis q ita bene posset sanus in mari esse sicut in terra. illi eni qui in terra sunt nutriti. z ad terraz sunt assueti quãdo ad mare veniũt pessime patiũtur z abominationem tantã habent q inter nautas capita nõ possunt leuare. Isto modo moraliter null9 est ita morigeratus qui possit viuere ita virtuose ĩ huius mundi mari sicut in solida terra religionis sancte. Nec ẽ aliquis in bona religione ita radicaliter educatus quin multas abominationes patiat. si se mũdo imisceat. vt merito dicere possit illud Soph. ij. Ve qui habitatis funiculum maris gens perditorum. Ex his iam dictis quilibet posset elicere an in mari huius mũdi possit veraciter gaudere z certe inueniet q non. qz gaudium huius mundi breuem delectationem affert z nihilominus longã penam vnde Iob. xx. Gaudiũ hypocrite nõ ẽ nisi ad vnũ punctũ vl' ad instar puncti. vbi fm Greg. xv. moral. Per punctum intelligitur breuitas vite presentis. que respectu eternitatis vix pũcto comparatur. Quia de tota vita nostra nõ habemus nisi vnum nunc presens. Omnis inquit longitudo vite presentis punctus esse cognoscitur. quia de preterito nihil habet. qz est delapsum. De futuro nondum habet cũ sit incertũ. ita vita que sic angustiari potuit punct9 fuit. Ideo legitur in gestis phoz. idem refert valerius in polic. li. iiij. Cuz Alexander in deserto venatum transiret. et ad diogenem veniens ante ipm staret z solez impediret. dixit diogenes vellem qd mihi non aufferres qd mihi dare non potes. Qd imperator ĩtelligens. ad aliam partem diuertit z dixit se mirari. q nõ timeret potentiã eius. elegãter respondit sibi. Potentiam tuam non timeo. quia aut preterita est aut pñs. illam que preterit non timeo. qz

iam non eſt.illā que futura eſt non pertimeſco
quia indubia ⁊ incerta eſt . illam v̓o que p̄ſens
eſt nō foꝛmido.quia modica ⁊ cito tranſitoꝛia
eſt. Cum autem qui aſtabant vellent irruere ī
eum p̄cepit alexander ne quis tangeret eū di-
cens.quia homo eſt qui etiaꝫ ꝓpter timoꝛē p̄n
cipū veritatem non taceret. De bꝛeuitate aūt
iſtiꝰ gaudij mūdialis ⁊ inchoatione triſticie fu
ture dicit Sen̄.ep̄la.lxvij. Dicimꝰ nō magnuꝫ
gaudium ſed initium vt ſepe eſt future triſticie
gaudio eni adiunctum eſt non deſinere.nec in
cōtrarium verti.oēs tendunt ad gaudiū. Sed
vnde ſtabile et magnuꝫ ꝯſequantur ignoꝛant.
ille cōuiuijs ⁊ luxurijs.ille ambitione ⁊ circū-
fuſa clientum turba.ille ex amicis.alius ex ſtu
dijs liberalium vana oſtenſione et nihil ſonan
tibus litteris.omnes iſtos oblectamēta falſa
⁊ bꝛeuia decipiunt.ſicut ebꝛietas que viniꝰ ho-
re hilarem inſaniam longi tempoꝛis tedio pen
ſat. Quantum ad tertium ponit electoꝝ in fu-
turo conſolationē cum ſubiungit. triſticia v̄ra
C vertetur in gaudiū. Circa qō notanduꝫ ꝙ mul
ta ſunt genera triſtium perſonaꝝ que ducunt
cōmuniter in triſticia dies ſuos. Pꝛimi ſunt in
uidi moꝛdaces qui cōmuniter ſunt triſtes . vñ
Ouidius.li.ij.metha.fabulat̄ qualiter pallas
iuit ad inuidiam vt ꝓcuraret moꝛtem aglantis
vbi deſcribit quattuoꝛ ad inuidiam ꝑtinentia.
ſcilicet domuꝫ.eſcam.pſonam.⁊ viā . Domuꝫ
deſcribit ſic.ꝓtinꝰ inuidie nigro ſqualētia tha-
bo. Tecta petit domus eſt imis in vallibꝰ an-
tri.abdita ſoli carens non vlli ꝑ via vēto. Tri
ſtis ⁊ ignaui pleniſſima frigoꝛis ⁊ que. igne ta
cet ſemper caligine ſemper abūdat .vult ergo
dicere ꝙ domus inuidie eſt ſituata in vallibus
ꝓ tāto . quia perſone humiles ſemꝑ inuidēt ſu
perioꝛibus. Omnis ergo inuidus īuidet.qꝛ ſe
inferioꝛem aliquo modo videt ꝙ appetit infe-
rioꝛ.eclipſat ſupioꝛeꝫ . Sed non econtra ſicut
patet de ſole et luna. Et ita regulariter illi qui
minus valent et ſunt gratijs ⁊ meritis inferio-
res obumbꝛare nitūtur per inuidiaꝫ melioꝛes.
Ideo ſignanter dicitur Job.v. Paruulum oc
cidit inuidia.vnde dicitur merito .ꝙ domꝰ in-
uidie eſt in imis vallibus ſituata. hec eſt domꝰ
cooperta ſqualenti tabe.i.veneno ſqualoꝛe et
languoꝛe. Nam tota locutio inuidi ē deceptio
totaqꝫ conſideratio de defectibus alioꝝ. Iteꝫ
domus inuidie caret ſole et vento. quia nunꝙ
gaudet inuidus ꝺ ꝓſperitate ſeu felicitate ꝓxi-
moꝛum.imo venti bonaꝝ narrationum.de ꝑ-
fectu bonoꝝ occidūtur per ipſos. Quia dicit
Damaſcenus ꝙ inuidia eſt triſticia de alienis
vñ ſicut bufo triſtatur de bono odoꝛe vinearū

floꝛentium .ita inuidus de ꝑfectu valentiū pſo
narum. Ideo dicit ſocrates phus in ſuis ꝓuer
bijs. Inuidi digni ſunt vt ſi fieri poſſit in oibꝰ
ciuitatibus aures haberēt ⁊ oc̄los.vt ꝓ defe-
ctibus oiuꝫ toꝛquerent̄ . Et ſubdit quāta ſunt
feliciū hoiuꝫ gaudia tāti ſunt gemitus inuido-
rum. Iteꝫ domus inuidie ſemper caret igne.⁊
ē plena frigoꝛe.quia nullꝰ inuidus feruet cha-
ritate.caligine tamen ſemꝑ abundat.qꝛ nunꝙ
bene iudicabit inuidus de ipſis pſonis. Secū-
do ꝙ̄tuꝫ ad eſcas dicit Ouidius ꝙ pallas iue
nit eam comedenteꝫ carnes vippꝛeas. Nā om
nis inuidus paſcitur de malicioſis cogitatiōi-
bus ⁊ machinatiōibꝰ turbatiuis alioꝝ . Ter-
tio pſonā inuidie deſcribit Ouidiꝰ ſic. Palloꝛ
oꝛe ſedet macies in coꝛpoꝛe toto . Nuſꝙ recta
acies liuent rubigine dētes. Pectoꝛa felle vi-
rent lingua ē ſub fuſa veneno. Riſus abeſt niſi
quē viſi fecere doloꝛes. Nec fruit̄ ſomno vigi-
lātibꝰ excita curis. Sed videt ingratus intabe
ſcitqꝫ videndo . Succeſſus hominū capitqꝫ et
capit̄ vna. Suppliciumqꝫ ſuum eſt ꝙuis tamē
oderit illaꝫ. Quarto viam ⁊ modum incedēdi
inuidie verſus athenas deſcribit ſic. Indoluit
baculūqꝫ ꝑ caput ſpinea totū. quē vincula cin
gebāt ad opertaqꝫ nubibus atris . Quocunqꝫ
ingreditur floꝛentia ꝓterit arua. Exuritqꝫ her
bas et ſumma papauera carpit. Afflatuqꝫ ſuo
populos vꝛbeſqꝫ domoſqꝫ polluit. Ecce modꝰ
nocēdi quē innidus ſemꝑ obſeruat poꝛtat ba-
culum plenum ſpinis. quia illud vnde ſe fulci-
re deberet pungit ⁊ non parcit .qꝛ non eſt inui
dia quo poſſit delectari atris nubibꝰ operitur.
qꝛ inuidus ⁊ detractoꝛ nūꝙ clarā ſꝫ obſcuraꝫ
ſententiā dicit de illo cui nocere ꝓponit . Iteꝫ
quocunqꝫ ingredit̄ floꝛētia ꝑturit arma.qꝛ in-
uidus nulli nocet . niſi aliꝗ v̓tute floꝛeſcat.vñ
Valeriꝰ li.iiij.nullo tā cito modeſta felicitas ē
ꝗ malignitates dentes vitare poſſit . Diuites
eni ſunt ab eiꝰ iacturis locupletes funeribus.
vñ ꝗdā int̄rogans quō inuidos nō h̄ret r̄ndit.
Si nihil inꝗt ex magnis rebꝰ hūeris aut nihil
felicit̄ geſſeris. Nā ſola miſeria caret inuidia.⁊
hoc ē ꝙ dicit Socrates ī ſuis ſentētijs aut ꝓ-
uerbijs. Felicitas ſemꝑ ſubiecta ē inuidie . ſoli
miſeri carent inuidia. Et Tulliꝰ vlt̄.retho.dic̄
Africana iuſticia virtutem virtus gloꝛiam glo
ria emulos parit. Item exurit herbas .i.iuue-
nes ꝓficiētes ſic̄ talpa ceca ꝗ moꝛat̄ ī terra et
radices herbaꝝ coꝛrodit.⁊ īpedit viaꝫ ab au-
gmēto ⁊ herbas non ſolū imo ſūma cacumina
carpit.qꝛ ſꝑ ꝯtra ſuperioꝛes ſuos et p̄latos et
dños ſuos inuidꝰ ꝗſqꝫ garrit . Ultimo dicit ꝙ
afflatu ſuo.i.v̓bo malicioſo polluit oēm ppl̄m

ꝛ vrbē quā attingit. Hoc ē p̄mū gen⁹ tristiū p̄sonaꝝ quoꝝ tristicia nō v̄tet̄ i gaudiū. De ipsa eni dr̄ Prouer. xxv. Sic tinea vestimēto vermis ligno ita tristicia viri nocet cordi. Et Eccl. xxx. Tristiciā lōge expelle a te. multos eni occidit tristicia tp̄alis. s. morte tp̄ali. ꝛ et̄na. Sicut h̄ semp̄ estuauerūt inuidia. ita ibi cū demonib⁹ inuidis semp̄ mortē et p̄petuas penas sustinebūt. Iux̄ illō Eccl. vj. Improperiū ꝛ ꝯtumeliā mal⁹ hereditabit. ꝛ oīs peccator ꝛ bilinguis et iuidus. Nā frequēter inuidi mala morte moriūt̄. q2 dicit sapiēs. Laqueo p̄ibūt q̄ ob-
O lectant̄ casu iustoꝝ. Eccl. xxvij. Scd̄m genus tristiū sunt p̄fidi et fallaces. videmus enim q̄ oēs perfidi ꝛ fallaces sunt cōiter male tristes. Naz hypocrite vt decipiūt alios exteriorē tristiciā silant ꝛ sanctitatē. Cōtra quos dic̄ dn̄s Mat. vj. Cū ieiunatis nolite fieri sic̄ hypocrite tristes. tales eni sunt iocūdissimi in lasciuijs in occulto. ꝛ tristissimi ad apparētiā i publico. Sicut declarat beat⁹ Ambro. in quodā ser. latet plerūqȝ sb̄ tristi amictu lasciuia ꝛ deformis horror veste vili obtexit̄ vt secreta regāt̄ peculantiū animoꝝ. illoꝝ q̄dē tristicia etiam non vertet̄ i gaudiuz. Sed i eternā tristiciam. q2 de hypocritis loquēs deuotus amādus i bo. sa. li. j. c. x. Nōnulli q̄ sb̄ habitu agnino mentē occultauerant leoninā. q̄ velut caput rabidi seruos dei p̄ maledicta ꝛ opprobria. aut v̄ba turbatiua molestauerāt ꝛ ꝯfratres iniq̄ molestatione leserāt ibidē. scȝ i inferno a canib⁹ infernalibus impijssimis morsibus corrodebātur.
P Tertiū genus male tristium sunt cupidi et tenaces. qui semp̄ sunt in timore tristicia ꝛ dolore. quō bona acq̄rant ꝛ acquisita retineāt. naz loquens de quolibet cupido sapiēs Eccs. ij. dicens. Cunctis dieb⁹ eius doloribus pleni sunt et erumnis. nec per noctem mente requiescit. Talis fuit ille iuuenis cui dixit saluator Mat. xix. Si vis p̄fectus esse vade et vēde oia q̄ habes ꝛ da pauperib⁹ ꝛ veni sequere me. et habebis thesaurum in celo. Et sequitur. Cuz audisset adolescēs verbuz hoc abijt tristis. erat eni multas possessiones habēs. illi aūt si rogant̄ a paup̄ib⁹ p̄ elemosynis tristāt̄. Cōtra qđ dicit sapiēs. Declina pauperi aurē tuā sine tristicia Eccl. iiij. Hoꝝ etiā tristicia vertet̄ in tristiciaz sempiternam. quia dicit Amādus vbi s̄. Cupidi ꝛ auari ꝛ q̄stuarij supra moduz valde torq̄buntur in inferno in foueis metallis buliētib⁹ balneabūt̄ ꝛ exilere cupiētes absqȝ misericor-
Q dia te inungebunt. Quartuz gen⁹ tristiū sunt i p̄nti stupidi ꝛ pertinaces. qui de dei misericordia pietate ꝛ clementia diffidunt quorum aliq̄ de proprijs peccatis irremediabiliter si tristātur vt dicant sacramentum penitētie eis non p̄desse ad salutē. vel quia iusticia dei nō p̄mittet penitētibus misereri. Contra quos ps̄. xlj alloquens animam suam dicēs. Quare tristis es anima mea. ꝛ quare ꝯturbas me? Spera in deo. quoniam adhuc confitedor illi. Illi sunt de istis qui mortem amicorum suorum inconsolabiliter nimis plangunt. quasi de eoꝝ beatitudine ꝛ resurrectione futura desperēt. Contra quos apostolus. j. Thessal. iiij. Nolo vos ignorare de dormiētib⁹ vt non contristemini. Sicut et ceteri qui spem non habent. Et qui illud genus tristicie patiuntur miserrimi sunt. ꝛ de miseria et tristicia presenti vadunt ad tristiciam sempiternā. vnde illo quod habes supra p̄te. j. dominica in. lx. sermone. ij. Q. Z. Ideo dr̄ Eccl. xiiij. Felix q̄ nō habuit animi sui tristiciam ꝛ non excidit a spe sua. Quintum genus R
tristium in presenti sunt xp̄iani veraces. qui h̄ aduersa ꝛ tristicias passi sunt cuz reprobi gaudia habuerūt. vnde Hugo super Ecclesiasten dicit. Reprobi qui diligunt vitam temporalez ꝛ eius iocunditatem gaudio vite p̄petue anteponunt. Ista presentia toto desiderio amplectuntur atqȝ in eis omnem felicitatem cōstituunt. Electi v̄o tēporales tristicias et dolores patienter sustinent. vt ad ea que promissa sunt gaudia eternitatis possint p̄uenire. et in eoruz respectu quicquid transitorium non metuunt. et si dulce non concupiscunt. vnde accidit vt temporalis vite amatores prius habeant bona. deinde mala accipiant. Sp̄uales v̄o aduersis exerceātur. deinde p̄ bona attingant. illis p̄mo bona. vltimo mala. istis p̄mo mala. vltimo bona. hec ille. De illis dicit̄ Apoc. xxj. Nō erit vltra neqȝ luct⁹ neqȝ clamor. neqȝ vllus dolor q̄m̄ priora abierunt. Et Esa. xxxv. Leticia sempiterna erit sup̄ capita eoꝝ. Pro quo nota. dicit Cassi. li. j. epistolaꝝ. Sequēti gaudio ꝯfert dulcedinez p̄missa tristicia. ita q̄ tristicia precedēs adaugeat gaudiū sequens. Idcirco gaudium h̄ tristantium ꝛ in celo tunc existētiū p̄uenit ex quattuor. primo ex miseriaruz hui⁹ mundi euasione. Sicut aliq̄s captiuus gau- S
det de liberatione et vinculorum diruptiōe dicens cum ps̄. cxv. Dirupisti vincula mea. scilicet famem sitim ꝛc̄. Tunc eni dicent xp̄o illud ps̄. lxv. Transiuimus per ignem et aquam. et eduxisti nos in refrigeriū. vbi per ignē et aquā omnis ardor concupiscētiarum ꝛ fluxibilitas miseriarum huius vite intelliguntur. Et quia electi dei hic transierunt per aquas tribulationis. cougruum est vt refrigentur aquis delitia

rum ⁊ cōsolationis. de quibus legitur Ezech.
xlvij. Ecce aque redundantes a latere dextro
cum vir egrederetur ad orientem qui habebat
funiculum in manu sua. et mensus ē mille cubi
tos. Et traduxit me per aquas vsqꝫ ad talos
Rursusqꝫ mensus est mille et traduxit me per
aquas vsqꝫ ad genua. ⁊ mensus est mille ⁊ tra-
duxit me per aquas vsqꝫ ad renes et mensus ē
mille torrentem quem non potui transire. qm̄
intumuerunt aque profundi torrentis qui non
poterat transiri. Qd̄ exponit Anshel. li. vij.
c. xv. Per aquas redundantis torrentis ītelli
ge delectationes gaudiosas ⁊ copiosas. quibꝰ
sancti in celo fruuntur. de quo ps̄. xxxv. Tor-
rente voluptatis potabis eos. Et dicūtur re-
dundantes. quia interius animam replebunt.
⁊ ex ea ad corpus redundabunt. Dicūtur eti-
am a latere dextro. p quod intelligitur celestꝭ
patria. Sicut per latus sinistrum presens vita
Iuxͣ illud Cant. viij. Leua eius sb̄ capite meo
et dextra eius amplexabitur me. Tres autem
primi millenarij signant tria gaudia in patria
Primum venit ab inferno vbi vident iusticiaꝫ
dei adimpleri. de quo multū letantur. Iuxta
illud ps̄. lvij. Letabitur iustus cum viderit vin
dictam. Secundum venit a mundo de pulchri
tudine creaturarum. Iuxta illud Esa. lxj. Tūc
videbis et afflues et dilatabitur tibi cor tuum
Tertium venit de celo de iocunditate et grata
societate. De quo Esa. lxv. Exultabo in hieru
salem in populo meo. Et quartum millenariuꝫ
qui non potest transuadari est gaudium ineffa
bile de diuine maiestatꝭ visiōe. Esa. lxiiij. Ocu
lus hominum non vidit abs te. que preparasti
his qui expectant te. Secundo gaudium ele-
ctorum nascitur ex peccatorum vnione et vir-
tutum inductione. et quilibet electoruꝫ potest
dicere cum ps̄. xxix. Conuertisti planctuꝫ me-
um. in gaudiuꝫ mihi concidisti saccū meum. ⁊
circumdedisti me leticia. Saccus est indumē-
tum penitētium. Iuxta illud Iob. xvj. Saccū
consui super cutem meam. ⁊ operui cinere car
nem meam. Super quo dicit beatus Gregoriꝰ
Saccus super cutem ꝯsuitur. et caro cinere te
gitur. ne in districto examine videatᷣ. Sꝫ tunc
saccus conscidit̄ quando dimissa culpa in illa
celesti gloria omnia cooperātur in bonū. Etiā
ipsa peccata de quo habebunt singulare gau-
dium. Exemplum de milite. qui in diuersis bel
lis gloriose triumphans multas cicatrices re
portauit. que ei cedunt in gloriam. Sic pecca-
ta que quis texit per penitentiam. de hoc in ce
lo habebunt magnum gaudium et leticiaꝫ. Et
hic in tribus alleuiatam habent conscientiam

de hoc dicit dominꝰ in presenti euangelio. mu
lier dum parit tristiciam habet. cum auteꝫ pe-
perit iam nō meminit p̄ssure. Qd̄ exponit hol.
lec. cxlvij. dicens. Mulier bene concipit fetuꝫ
naturaliter sine dolore. Sꝫ nūq̄ fuit mulier q̄
peperit sine dolore. nisi vna virgo miraculo-
se. sciłꝫ gloriosa virgo maria. Anima eni q̄ pec
cat concipit fetum a diabolo. et hoc sine dolo-
re cum in dilectione concipitur peccatur. pa-
rit autem cum confitetur ⁊ prodit in luceꝫ pec
catum fratri suo. sciłꝫ sacerdoti. et hec partu-
ritio non potest esse sine tristicia et dolore scili
cet cōtritionis et penitentie. Nam sicut muli-
er dū parturit dolet amarissime. cum aūt pepe
rit gaudet ⁊ se sentit alleuiataꝫ. ita ꝑsona gra-
uida peccato ante confessionem. ⁊ tempore cō
fessionis tristis est ⁊ amara. Sed confessiōe fa
cta omnis homo sentit se alleuiatum a pōdere
peccati p̄existente. Ideo dr̄ Iudith. viij. Quia
patiens est dominꝰ peniteamus et eius indul-
gentiam fusis lachrymis postulemꝰ. Sꝫ certe
quia non sufficeret sanctis et electis per acce-
ptationē penitentie a deo saccum esse ꝯscisum
si non essent virtutibus superinduti. ideo addi
tur ⁊ circumdedisti me leticia. que leticia est ꝓ
ꝯsummatione virtuosoꝝ operum. ideo d̄ quo
libet electo dicit beatus Petrꝰ. j. Cano. j. Ex-
ultabitis in leticia inenarrabili ⁊ glorificata.
¶ In illa eni beatitudine omnes ⁊ singule virtu- V
tes electorum glorificātur ⁊ coronantur vt q̄-
libet virtꝰ habeat coronam. Nam legitᷣ d̄ quo
dam sene in vitaspa. q̄ temptabatur a quodaꝫ
demone grauitᷣ p. x. ānos ita vt desperaret di-
cens. perdidi iam animā meam reuertar ad se-
culum. Cum aūt ꝓficisceretur venit ad eū vox
dicens illi. decem anni in q̄bus certatus es co
rone tue erunt. reuertere in locū tuū. ab omni
malo cogitatiōis tue liberabo te. Sic supindu
ta fuit agnes q̄ dicebat. xp̄s circūdedit me ver
nātibꝰ atqꝫ chorusc̄atibꝰ gēmis p̄ciosis. Indu-
it me dn̄s cyclade auro texta ⁊ imēsis monili-
bus ornauit me. ⁊ tanq̄ spōsam coronauit me
corona. De isto itaqꝫ gaudio qd̄ nascitᷣ ex par
turitione virtutū. loquitᷣ dn̄s in p̄nti euāgelio
iteꝝ cū dicit. Mulier cū parit tristiciā habet.
Mulier s̄m Alanū ē sancta aīa ꝓpt̄ fecūdita-
tem bonoꝝ opeꝝ. hec cū parit. i. cū v̄tutū ꝓfe
ctibꝰ insistit dū vndiqꝫ temptatᷣ ⁊ affligitᷣ tristi
ciam hꝫ de hoc. q2 venit hora eiꝰ vt patiatᷣ. Sꝫ
cū peperit de victo laboꝝ certamine. ⁊ ad pal
mam ꝑuenerit. iā nō meminit p̄ssure p̄cedētis
ꝓpter gaudiuꝫ ꝑcepte retributionis qd̄ absor
bet tristiciam p̄cedentem. quia natus est hō i
mūdum. Sicut eni mulier nato in hūc mūduꝫ

homine letat᷑. Iux᷑ illud Ecci.xxxvj. Omnem
masculinum excipiet.i.gratāter ꝛ cum gaudio
excipit in partu mulier. quia semper vellet pa
rere masculum.qui hic signatur per hominē.
Et qꝛ sibi interdū magis parere famulam ex=
pediret.ideo subdit sapiens filia melioꝛ filio.
Sic etiam sancta anima nato fructu suoꝝ ope
rum in eterna vita gaudio repletur.ꝛ nō solū
ipsa anima.sed etiā totus cetus celestis gau
det cum homo nouus natus est in celo et dicit
notanter.iā nō meminit p̄ssure qꝛ sancti ī celo
non recordantur p̄ssure laborum ad tristiciā.
X sed bene ad gloriā. Tertio gaudium electoꝝ
nascitur ex proximorum congratulatione. quia
ibi vnusquisqꝫ gaudet de beatitudine ꝛ gaudio
alterius. Et ibi amicitia sanctorū erit tam de
lectabilis ꝛ tam iocunda vt vnusquisqꝫ tantū
quemlibet alium amat.quātū seipsum .et hoc
efficit vnio charitatis cū christo domino quē
plus vnusquisqꝫ diligit q̄ꝫ seipsū. qui vnicuiqꝫ
tantū ꝛ amplius tribuit q̄ꝫ meruit.ꝛ ideo ille q̄
minus habet et cognoscit alium plus in bonis
q̄ꝫ se abundare non desiderat tantum habere.
quātum habet ille q̄ excedit eum. Quia ex quo
deum plus diligit q̄ꝫ seipsum diligit.vult illum
plus habere ꝛ se excedere sicut dominus ei de
dit. Et quo ad hoc dicit apostolus.j.Cor.xij.
Si gloriatur vnum membrum congaudēt om=
nia membra et replebuntur mirabili dulcedi=
ne ꝛ delectatione. ꝛ sicut compatiebantur sibi
mutuo membra.sic ibi sibi cōgratulantur nec
nullus inferioꝛ vlli superiori inuidebit. vt di=
cit Aug⁹ de ciui.dei.circa finem. Et ponit ex=
emplum ꝺ oculo et digito.quia digitus nollet
esse oculus nec econuerso.et sic de alijs mem=
Y bris. Sed diceret aliquis ex quo electi gaudēt
de sanctoꝝ p̄mijs.nūquid ꝛ gaudebunt econ=
tra de reproborum ꝛ damnatorum supplicijs
De hoc vide supra.pte p̄ma.dominica.ij.i ad
uentu.sermone.j.D.E.ꝛ.H. Ad istam q̄stionē
tamē q̄ꝫtum hic sufficit respondit beat⁹ Greg⁹
omel᷑.xl.super Lucā.ꝛ allegatur li.iiij.sniaꝝ
dis᷑.vlt᷑.ꝛ.c.vlt᷑. Apud inq̄t animū iustoꝝ non
obfuscat beatitudinem aspecta pena reprobo=
rum.qꝛ vbi iam compassio non erit miserie.mi
nuere leticiam beatorū non valebit. Et lꝫ iu=
stis sua gaudia valebunt et sufficiāt.ad maio=
rem tamē gloriam vident penas maloꝝ quas
per grātiam dei euaserūt. Et parum infra. Nō
inquit videntes non dolere afficiētur.sed leti=
cia satiabuntur.agentes gratias de sua libera
tione.visa impioꝝ ī effabili calamitate. Et ps̄
lxiij. Letabitur iustus.non scꝫ vindicte libidi=
ne.sꝫ zelo diuine iusticie affectu. Et sic letabū=
tur de penis impiorum.non de per se seu dire=
cte. Sed per accidens ꝛ indirecte.scilicet ꝯsi=
derando ordinē diuine iusticie ꝛ gratias agen
do domino deo qui eo ꝺ tantis supplicijs libe
rauit. Sed insisteret aliquis ꝯtra hāc solutio=
nem sic p̄mo. Qd vitiosum ē in viatore nō de=
bet poni in cōprehensore.sed est vitupabile in
viatore q̄ꝫ letetur ꝛ gaudeat de penis aliorum
ergo ꝛc̄. Secundo instatur sic.compassio pce=
dit ex charitate.ergo vbi ē maioꝛ charitas ibi
est pfectioꝛ cōpassio. Sed in electis est summa
charitas.ergo perfectissima cōpassio. ergo nō
gaudent de eoꝝ penis. Tertio sic. beati erunt
deo summe conformes. Sed deus nō delecta=
tur ꝺ penis nostris imo compatitur nobis .qꝛ
misericors.et ergo sic similiter se habent boni
ad damnatos. Quarto sic. bonis nullū odiū
erit.sꝫ ad odium pertinet gaudere de malo al=
terius.ergo non gaudent ꝺ penis damnatoꝝ.
Pro quo notant doctores q̄ꝫ aliq̄d potest esse
materia gaudij dupliciter.vno mō per se.alio
modo per accidens ratione adiūcti. In penis
eni maloꝝ est duo considerare.videlicet vnū
nocumentum malis illatum.ꝫm q̄ꝫ punire eos
iustum est. Primo modo non gaudent boni de
penis damnatorum.sed secūdo modo tm̄. Et
illo habito dicitur ad p̄mam instantiam q̄ꝫ lau
dabile est in viatore.q̄ꝫ delectetur in penis ma
lorum per accidens inq̄ꝫtū iuste puniūtur.vi
tiosum autem est q̄ꝫ letetur per se loquendo de
penis. Ad secundum dicendum. q̄ꝫ compassio
ē volitio qua quis desiderat malū ab aliquo
repelli. Quando autem malus est in statu ta=
li.q̄ꝫ sua pena potuit ab eo repelli vel remoue=
ri tunc a charitate procedit compassio. Ideo
q̄ꝫtumcunqꝫ homo malus sit in presenti.qꝛ tūc
est in statu in quo potest corrigi ꝛ fieri dignus
carentie huius pene.ideo potest iuste procede
re a charitate bonorū compassio ad eos. Sed
quia damnati sunt extra statū illū in quo pos
sunt fieri boni.ideo ex charitate bonorū nulla
compassio ad eos orietur.quia talis cōpassio
esse non posset sine preiudicio diuine iusticie.
Ad tertium responde q̄ꝫ deus per se loquendo
de penis nostris non delectatur. sed per acci=
dens. Sicut delectatur ꝺ operibus suis iustis
Similiter compatit᷑ ꝛ est misericors pro statu
isto in quo possunt corrigi.nō in illo in quo dā
nati nunq̄ꝫ possunt emēdari. Ad quartum pa=
tet per p̄dicta q̄ꝫ gaudere de malo damnati nō
erit odium.quia iuste est sibi inflicto. Hec Hol
kot super libros sapientie.lectione.lxx. Quar
to gaudium electorum nascitur ex celestis pa= Z
trie adeptione.hoc gaudium est de facie dei vi
sione.de qua ps̄. Implebis me iusticia cū vul=
tu tuo.ꝺ hac visiōe dic᷑ Ansbel.i fi.li.ꝓlogij

Cogita quãtum delectabile sit videre nude et eternaliter tenere hoc bonũ qd ꝯtinet oĩuʒ bonorum iocunditatem. non talem iocunditateʒ qualem videmus in rebus creatis. Sʒ tm̃ differentem quãtũ differt creator a creatura. Est homo ibi habitaturꝰ ꝛ hominis tm̃ gaudiuʒ ꝙ vix aut non põt homo capere ipsum. perpetue igitur cogita si potes ꝙ̃ magnum gaudium sit qd de quolibet sanctoꝝ replicatur vbi sũt santi nobis innumerabiles. Fm illud Apoc. vij. Post hec vidi turbã magnam quã nemo dinumerare poterat. De his gaudijs quere s. dñica infra natiuitatis xpi. R. C. D. Vñ legit de quodam religioso qui rogauit dñm vt ostenderet ei minimũ gaudiũ paradisi. ꝛ statim parua auicula cepit mirabiliter corã eo cãtare. ꝛ cuʒ vellet eam cape. secutus est eam in siluã et auscultando eam stetit sub arbore tricentis ãnis que cum auolasset frater ꝑperauit ad portã et videns totum claustꝝ ꝑmutatum vix ꝑmissus ẽ intrare. quia non poterat ab aliquo agnosci. Cum ḡ omnes de illo ꝛ ipse de omnibus miraretur quesiuit abbas sub quo abbate exiuisset. inuenerunt in cronica. ccc. annos trãsiuisse. et ille dixit se non defuisse nisi per vnã horaʒ ratione magne dulcedinis cui ipse intenderat.

Dominica tertia post octauas pasce. Sermo primus.

hec sermo agit de fuga mulierum [?] castitate servandam.

Abijcientes omnem immundiciam ꝛ abũdantiã malicie cũ mãsuetudine suscipite insitum ṽbuʒ qd potest saluare aĩas vestras. Ita scribit Iac. j.

A Legitur in gestis Roma. ꝙ regina aquilonis filiam suã a tẽpore natiuitatis veneno enutriuit. hec cum ad legitimã etateʒ ꝑuenisset adeo erat pulchra ꝛ oculis oĩuʒ gratiosa ꝙ multi ꝑ eaʒ infatuati extiterunt. Cum ḡ alexãder vniuersa regna expugnaret. ꝛ ad illas ꝑtes peruenisset. regina aquilonis audiens aduentũ eius hanc puellam sibi transmisit. vt eiꝰ cõcupiscentia frueret. Ille ḡ visa puella in eius statim captus est amore. Qd cum auribꝰ Aris. insonuisset ait ipsum ꝑmonendo. noli eã attingere. nec carnaliter eam cognoscere. quia si hoc feceris in cõtinenti morieris. qꝛ vneno toto tempꝛe vite sue est nutrita. Qd autem vtrum sit qd dico hoc modo approbabo. Est hic quidaʒ malefactor qui per legem mori debet. ille cum ea dormiat. ꝛ videbis me veꝝ dixisse. Cuʒ ḡ malefactor esset eã osculatus statim coram omnibus expirauit. Qd alexander videns miro mõ laudabat ꝛ ipm̃ diligebat. puellamqꝫ matri mittebat. Moraliter ꝑ reginaʒ aquilonis intelligit abundantia reꝝ temporalium. qꝛ sicut ab aqlone pandet omne malũ. Hiere. j. Sic ab abũdãtia rerũ mundanaꝝ surgit omne pctm̃. scʒ supbie gule. ꝛ contra naturã. Iuxta illud Ezech. xvj. Hec fuit iniquitas sodome sororis tue saturitas panis ꝛ abundantia vini. hec igit abundãtia tanꝙ̃ regina habet filiam. videlʒ carnalem ꝯcupiscentiam. qꝛ vbi est panis vel vini abundantia. ibi statim gignitur ꝯcupiscẽtia que est nutrita veneno maliciose refectionis. Illa qdẽ infatuauit multos viros valde sapiẽtes. vt dauid qui videns barsabee per cẽtũ passus lauare pedes suos. ipsaʒ concupiuit. ij. Reg. xj. Similiter salomon quẽ adhuc in senio infatuauit vt mulieres alienigenas adamaret. iij. Reg. xj. Sic infatuauit samsonem vt intraret ad meretricem. Iudic. xvj. Sed alexãder qui interpretatur alleuãs tenebras significat hoĩem xpianum qui per cõfessionem alleuat de corde suo tenebras pctõꝝ. ꝛ huic trãsmittit hec regina malã abundãtiã ꝑncipaliter in hoc tꝑe veris. suam pessimã filiã carnalẽ ꝯcupiscẽtiã ad quã illo tꝑe hoĩes sunt magis ꝙ̃ alio tꝑe anni ꝑni ꝑpter sanguinis ꝛ humoꝝ ĩ corporibꝰ augmẽtationẽ. ideo debet qlibet ꝑdicator sapiẽs q̃ ħ significat ꝑ aristotilẽ sapiẽtẽ exhortare hoĩes ne attingãt iordinate hãc carnalẽ ꝯcupiscẽtiã Sʒ magis eã abijciãt a se tãꝙ̃ venenosam ꝛ imũdã ne ipsaʒ ꝯtingẽdo spũaliter ĩ aĩa moriãtur ꝛ hoc facere debẽt exẽplo beati apl̃i Iacobi q̃ hortat eã abijcere. cũ hortat ĩ ṽbis ꝑlibatis. abijciẽtes oẽm imũdiciã. videlʒ q̃tum ad peccata carnalia. q̃ aĩaʒ ꝛ corpꝰ polluũt. ꝛ abũdantiã malicie scʒ q̃tũ ad peccata spũalia ĩ q̃bus abundãt malicie. vt dic Greg. Et q̃re ꝑdicta sunt abijciẽda ponit cãʒ. vt vicʒ ṽbũ dei in cor nostrũ suscipere valeamꝰ. cũ dicit. in mansuetudine accipite ꝑpter qd in ṽbis ꝑdictis ad duo oẽs xpianos apl̃s exhortat. primo ad peccatoꝝ obiectionẽ. ibi. abijciẽtes oẽʒ imũdiciã scdo ad dei ṽboꝝ susceptionẽ. ibi. in mãsuetudine ꝛc. Quãtũ ad ꝑmũ notãdũ Iohes mesue in practica ꝑma dic. Omne malũ aut morbosum qd ĩ corde latitauerit. ꝛ in vere in medicinis aut laboribus expurgatuʒ nõ fuerit estate succedẽte homo ꝑiculosis febribꝰ estuabit. Qd B confirmat ꝯstantinus li. de natura morboruʒ dicẽs. Morbus q̃ in vere intra corpꝰ remanserit adueniẽte estatꝭ calore ꝑiculosius estuabit. Moraliter ꝑ malũ aut morbosũ itellige pctm̃ Sʒ ꝑ ver tꝑs pnie grosum. Cum ḡ morbꝰ peccati in hoc tꝑe grose pnie expurgatus non fuerit spũalibus medicinis ꝛ bonis occupationibus ĩ estate future calamitatis ardebit ignibꝰ